

15, 16 en 17 november: remco

Vandaag gaan we het mooie Sri Lanka verlaten, maar niet voor altijd. Sri Lanka heeft onze harten gestolen en met name de mensen. Allemaal even behulpzaam en vriendelijk. Het afscheid met Judith en Saman was niet echt emotioneel, wij dachten dat we een band hadden opgebouwd, maar het was gewoon een zakelijk afscheid. Dat bleek vooral aan de rekening, in ieder geval hebben wij een onvergetelijke tijd daar gehad. Saman brengt ons weg, om een hele schappelijke tijd, zo hoor je een reis dag te beginnen. Om 9.30uur stappen we in de bus, Saman brengt ons naar het vliegveld. Hij probeert nog even het land van zijn broer aan ons te verkopen, een stukje land aan de zee en de rivier. 1200M2 grond, waar je op mag bouwen wat je maar wilt. Wij zijn meer geïnteresseerd in wat de rest zou moeten kosten, zoals bouwen, vergunningen enz. Saman zit weer vol ideeën en bedenkt steeds meer en meer, alle ideeën kosten maar meer en meer. Bij aankomst van het vliegveld zijn wij al een miljoen euro armer, maar dan hebben we wel hotel met 10 kamers en 3 stafleden. Het vliegveld is groter dan we dachten, maar bij ieder loket kan je inchecken. We droppen de tassen en op goed geluk dan maar, we wandelen wat rond en kopen nog even wat te nassen voor onderweg. Natuurlijk is alles duur op alle vliegvelden, maar een reep wat normaal 30 kiki's kost moet hier ineens 200 kiki's kosten. Met onze laatste SL's geld kopen we water en 2 repen chocolade, op deze krijgen we geen eten. Met eerst een uur vliegen, overstappen en dan weer 2,5uur kan je niet verwachten dat er eten bij zit en ( zeker niet als je er 60,00 euro per persoon voor betaalt). In het vliegtuig tijdens de 1e landing worden we even gek, hier moeten we naartoe, roepen we in koor. De Malediven.... een aantal blauwe eilanden staat ons aan te kijken, met de vraag waar blijven jullie toch. Om de eilanden zie je een randje van witte stranden aflopend water wat steeds blauwer wordt.

Het is dat je een visum nodig hebt en de bagage door vliegt naar Kuala Lumpur, anders.....

Na een uur zitten en wachten, stijgen we weer op. In Maleisië konden we gewoon doorlopen, geen visum geen bagage check, gewoon op naar de Taxi. Met een tijd verschil van 3 uur met Sri Lanka, was het hier al 22.00uur. Ik sta in de rij voor de taxi en Ilja fluit mij terug en wijst naar de bus, we kunnen ook met de bus. Prima gaan we met de bus, de 1e bus komt niet in het centrum, de 2e bus wel. Na 10 minuten lopen komen we bij de juiste bus, wij zijn de 1e en moeten 15 minuten wachten totdat de bus volzit. Hij rijdt in een stuk door naar het centrum, daarvandaan nemen we een taxi. Natuurlijk staan er weer taxi chauffeurs ons op te wachten, een van de Taxi Chauffeurs weet Ilja een mooi verhaal op te hangen. We moeten 30 kiki's betalen, waar ik het natuurlijk niet mee eens was. Het zou maar 5 minuten rijden zijn met de taxi en dat was het ook. Taxi chauffeurs zijn echt overal het zelfde, met een uitschieter daar gelaten, maar die is na 10 weken op 1 hand te tellen. In ons hostel worden we vriendelijk ontvangen en

## Weekendje weg naar Kuala Lumpur....

Geschreven door Remco & Ilja  
donderdag 21 november 2013 12:14 -

---

het ziet er op het 1e gezicht goed uit. Op het 2 gezicht ook, de kamers zijn klein en de douche en de wc is op de gang. KL is een dure stad en op het hostel kan bespaard worden, met de consequentie dat we compromis moeten sluiten. De kamer is een hok, met 2 aparte bedden, het is er erg warm en de fan moet voor koeling zorgen. Alles is schoon, de mensen zijn aardig, de locatie is top, wij hebben het goed voor elkaar. Eten hadden we op het vliegveld al gedaan en jawel bij de Mac. Het is al laat, dus wij gaan lekker slapen, maar dat valt niet mee met een tijd verschil van 3 uur later. Ook in de ochtend is dat te merken, we worden ook pas om 9.30uur wakker. Als we bij het ontbijt komen, zitten er 2 Hollanders, wij wij toevallig bij gaan zitten. Je kan hier gewoon aansluiten en met 3 tafels en 10 hostel gasten is dat niet zo raar. Wij als verwend reizigers weten de 2 bijna over te halen om ook te reizen, 1e vraag is ook altijd, hoe doe je dat met je baan? En wat bouw je op? Enzzz..! Voor hun zijn het de laatste 2 dagen en willen in een beter hotel gaan slapen, met een zwembad enz. Waarom blijf je niet gewoon lekker in dit goedkope hostel en betaal je alleen voor het zwembad, was onze vraag. Mmm daar hadden ze niet over nagedacht, maar ze hadden al betaald dus gaan ze gewoon lekker luxe. De rest van de dag zijn we even naar China town gereden met de metro. De Metro hier is even uitzoeken, maar als je eenmaal weet hoe het werkt is het perfect, zoals alles. China town, moet je eigenlijk zien in de avond, dan is alles verlicht en de sfeer is dan ook anders. Overdag leeft het was minder, maar het voordeel is wel, het is lekker rustig. Zeker als het ineens heel hard begint te regenen, wij duiken in een roef café binnen en bestellen een koffie en een sapje. Langzaam loopt het vol met andere toeristen en de regen heeft dan ook zeker wel een 45 minuten geduurd. Dat betekent ook dat wij over deze 2 drankjes gewoon 45 minuten doen. Het voordeel vaak van Azië is dat als het regent is het vaak hard maar voor een korte tijd. Nadat de regen is opgehouden is er verderop ook nog een markt, een kleine hal met gezellige kraampjes. Wij kopen niets en lopen er als Hollanders doorheen, kijken kijken niet kopen. Na een lange wandeling zijn we het zat, als we nu terug gaan, eten we wat in de buurt van het hostel. Vanmorgen, had ik een leuk restaurantje gezien, waar ik wel even langs wilden gaan. Het was een Hongkongs restaurant, eens kijken hoe dat ook alweer smaakte. De inrichting was saai en de koks, staan in een open keuken te koken. Het eten was erg lekker en wij kregen even een gevoel alsof we met de groep ( Filipijnen )aan het eten waren. De volgende dag, zijn we vroeger wakker en het hostel was bijna leeg. Na het ontbijt gaan we naar de petronas torens want we hebben een afspraak met Tania. Wie is Tania nou weer? Tania is een goede vriend van Teoh en Nicole uit Sri Lanka. Tania zit hier voor 3 weken vast en verveelt zich dood, met deze ontmoeting met ons heeft ze weer even een uitstapje. We spreken rond 12.00uur af, maar waar wisten we nog niet. Onder de petronas torens is een shopping mal, in de mal is een Starbucks. Laten we hier afspreken. Tania en wij hebben contact met elkaar opgenomen, dus ze weet waar wij wij zitten. Teoh en Nicole hadden al gezegd dat het een uitgesproken type is. Oranje haar en uitbundig, nou dat belooft een gezellige middag. Ik zie iemand aan komen lopen met idd Oranje haar, maar ook met een Padi tas, dat moet haar zijn. De ontmoeting was spontaan en we hebben zeker 2 uur bij de Starbucks gezeten. Niet zo moeilijk als duiken een gezamenlijke hobby is, zij geeft ook les op de Malediven. We krijgen alle ins en outs te horen om ook daar les te gaan geven, nou wie weet. Wij krijgen honger en duiken de mal in voor goedkope maaltijden. 1 verdieping vol met restaurantjes, nou dat moet toch lukken, het is net een van der Valk. Na het eten heeft Tania een andere afspraak met een vriend. We nemen afscheid en gaan elkaar zeker eens weerzien. Rond de Petronas is nog een hoop te zien, zeker een aanrader is het park. Een mooi groen gebied in een stalen omgeving, ineens begint er een drumband te spelen. Wauw wat was dat goed zeg, ze spelen maar 3 nummers en rende weer

## **Weekendje weg naar Kuala Lumpur....**

Geschreven door Remco & Ilja  
donderdag 21 november 2013 12:14 -

---

naar een andere locatie. Het was erg warm en eigenlijk was het wel weer genoeg, op weg terug naar ons hostel, zien we een aantal restaurant's waar die avond hebben zitten eten. We moeten vroeg ons mandje in want vannacht gaat de wekker om 3.30uur. Morgen vliegen we naar Laos, KL was een leuk uitstapje zo tijdens onze reis.